

КУКЛА ПОДАРЪКЪ — ЗАРАЗА.

(Разказъ).

I.

Щастливи минути.

ина шумната коледа. Дого-
рѣха послѣднитѣ елки и съ
тѣхъ се свърши дѣтскиятъ
праздникъ. Но у дѣцата оста-
наха спомени за щастливи ми-
нути, и тия спомени скоро нѣма да изчезнатъ.

Не ще забравятъ скоро и възрастнитѣ ония
картини отъ чиста радостъ, които тѣ видѣха въ
тия дни.

Елка! Колко шумъ, смѣхъ, колко дѣтски
възторгъ донася тя. Бждни вечеръ и първитѣ два-
три дена празници едва ли не сж за дѣцата най-
добритѣ дни въ цѣла година. Въ тия дни имъ
подаряватъ играчки, конфекти, въ тѣхъ, най-послѣ,
имъ позволяватъ много по-вече да скачатъ и си
играятъ. И това съвсѣмъ имъ стига за тѣхното
щастие. . .

II.

За пръвъ пжтъ елка.

И тя тоже бѣше щастлива — моята мѣничка
героиня. Първи пжтъ за нея направиха голѣма,
разкошна елка и запалиха всички свѣщи на бжд-
ни вечеръ.

Цѣла тълпа прѣмѣнени дружки влѣзоха за-
едно съ Милка въ салона, гдѣто горѣше елката.